

Karstagen til Differencen mellem Apparatets Angivelse, og det ved den direkte Undersøgelse i Larsens Brænderi Udfundne er bleven fuldkommen oplyst og ingenlunde, saaledes som Skriftets Forfatter udtaler, „bortforklaret“. Den er som anført, at man med en Spiritusmaaler, hvis Slydevægt indeholder Spirit af 71 pCt. Styrke, ikke nøiagtig kan gradere Drank, som har en Styrke af kun 20—30 pCt.

De Differencer, der have vist sig ved Forsøgene i Brøndums Brænderi, og som udgjøre circa 3 pro' mille, ere ligeledes fuldstændigt oplyste, og hvad endelig Differencerne ved Forsøgene i Willians Brænderi angaar, i Gjennemsnit for alle 4 Dage ikke fuldt 1 pro mille, da ere de saa ringe, at der ikke kan tillægges dem nogen som helst praktisk Betydning.

I de Apparater, som ere bestemte til Anvendelse i Brænderier, i hvilke der kun uvindes Drank (af 20—30 pCt.), maa Slydevægten, som bekendt, være fyldt med en mindre Gradstyrke (end 71 pCt.), og et saaledes indrettet Apparat vil om kort Tid blive prøvet i et af de kjøbenhavnske Brænderier.

Under Forudsætning af, at Apparatet saaledes under dets almindelige praktiske Anvendelse vil vise sig saa hensigtsmæssigt og paalideligt som det af Sagkyndige hævdes, vil det saaledes formindste Banffelighederne ved og Omfanget af den Kontrol, som det ellers med Hensyn til Udbyttets Bestaffenhed vilde være nødvendigt at føre, og som man har maattet anvende i Norge og Sverrig, hvor Udbyttebeskatningen indførtes henholdsvis ved Lov af 17de August 1848 og 18de Januar 1855, og hvor man benytter et Apparat, der alene angiver Udbyttets Mængde og under dets Udlob aflaster en vis Del, som derefter graderes.

De Undersøgelser, som i disse Lande have fundet Sted, forinden Udbyttebeskatningen der indførtes, saavel som de Forhandlinger, der derom have fundet Sted paa den nordtyske Rigsdag, have styrket Udvalgets Mindretal i Overbevisningen om, at det vil være nyttigt og godt ogsaa her i Landet at forlade Karrumsbeskatningen og gaa over til Udbyttebeskatningen. Friheden for mange af de Baand, der nu tynges paa Brændevinstilvirkningen, og som gjennem denne Beskatningsform vilde kunne løses, og den Retfærdighed og Egelighed, hvormed denne rammer den besfattede Gjenstand og denne alene, vil utvivlsomt opveie den Uleilighed og den Bekostning, som Overgangen til den nye Beskatningsform ganske vist vil medføre for Alle, og de Ulemper, der dermed muligen kunne være forbundne for Enkelte.

Mindretallet antager imidlertid, at det vil

være rettest at give Regjeringen saa frie Hænder som muligt til at fastsætte Reglerne for Indretningen af de Brænderier, som forlange at beskattes efter Udbyttet, saavel som for den Kontrol, der bør føres med Driften af disse; thi i førstnævnte Henseende vil det neppe være muligt ved Lov at give udtømmende Regler eller Bestemmelser, som der ikke under givne Forhold kunde være Trang til at forandre, og i sidstnævnte Henseende forekommer det Mindretallet, at den Kontrol, det kan være nødvendigt at føre, meget maa afhænge af Brænderiets hele Indretning og vil kunne indskrænkes, efterhaanden som denne fuldkommengjøres, og Kontrolten bliver fortløbig med det enkelte Brænderis Driftsmaade.

Til § 6.

I det Lovforslaget bestemmer Afgiften til 1 Rd. 40 β. pr. Tønde Karrum, anslaaet til at give et Udbytte af 22 Potter Brændevin, hver Pot altsaa beregnet til en Afgift af c. 6 β., har man søgt at ansætte Afgiften, saaledes som den tidligere ved Lovene af 7de Februar 1851, 28de Mai 1853 og Krigsskatloven af 5te August 1864 har været forudsat at skulle ramme Brænderidriften. At Karrumsafgiften fremtræder med en større Sum, er nemlig kun en Følge af, at det har vist sig, at Udbyttet pr. Tønde Karrum (24 Potter Tralle = 22²/₃ Potter 8° Spen-drup) nu er større end det, der gjennemsnitligt paaregnedes efter Brænderidriften's daværende Udvikling (16 Potter):